

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: În țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

••••••

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Simplificarea administrativă. — Legea pentru lichidarea datoriilor urbane și agricole din 7 Aprilie 1934. — *Dela „Solidaritatea”:* Către băncile noastre. — *Convocare:* „Porumbăceana”, casă de economii, Porumbacul de jos. — Banca „Americana”, soc. pe acții, Sibiu.

Simplificarea administrativă.

În legătură cu curiozitățile bugetare semnalate de noi într'unul din articolele publicate în această revistă, trebuie să semnalăm în special eforturile mai mult sau mai puțin fructuoase până acum, ce se pun pentru simplificarea aparatului de stat. Problema este de altfel de o necesitate inexorabilă și cu atât mai presantă, cu cât degrevările bugetare impuse de efectul ei, constituiesc o operațiune inevitabilă, ba dacă se neglijează la infinit, chiar primejdioasă pentru finanțele statului.

Într'adevăr, bugetul anului în curs, prevede o reducere de cheltuieli de opt sute milioane Lei, la capitolul personalului. În consecință, neefectuarea simplificării administrative ar da o lovitură importantă echilibrului nostru bugetar, care și așa este foarte labil și periculos. Cum reducerea menționată a cheltuielilor privind capitolul personalului se referă la întreaga gestiune financiară 1934—1935, iar până acum au trecut patru luni de zile, și până la fixarea definitivă a normelor de simplificare administrativă va mai trece cu siguranță una, însemnează că s'a consumat aproape o jumătate de an, fără ca din opt sute milioane Lei, să se fi redus coła respectivă. Așa fiind, simplificarea administrativă nu numai că se face pe fiecare zi mai simțită, dar referindu-ne la timpul rămas din exercițiul bugetar curent, suma economiilor trebuie să se ridice peste cea proiectată, pentruca bugetul să se degrezeze relativ, în modul în care se urmărește.

De aceea întârzierea aduce cu fiecare complicațiune și preinde la momentul decisiv amputări tot mai dureroase.

Din această situație dată se poate vedea lămurit ce greșeli s'au suprapus de câțiva ani încoace, de când urmărindu-se simplificarea administrativă, ea a rămas numai pe hârtie. Și e curioasă atitudinea tuturor guvernelor în această privință. De patru ani de zile se strigă mereu și se proclamă necesitatea unei operațiuni și totuși numiri se fac și se lucrează mereu tocmai pe dos de cum ar trebui. Actualmente însă, oricât s'ar ezita, bugetul amenință cu golul celor opt sute de milioane, încât nu se mai poate vedea modalitatea unei amânări a rezolvării acestei chestiuni așa de ardente.

Oricât de inexorabilă ar fi necesitatea simplificării aparatului administrativ, felul cum ea se va face, nu ne poate fi indiferent. Simplificarea trebuie adecă să se facă pe cale neabuzivă, să se respecte drepturile câștigate și mai cu seamă să se aibă în vedere prin această operațiune, ridicarea nivelului cultural al funcționarilor publici. Există actualmente atâția postulanți cu diplome strălucite, încât și cel mai umil post, ar putea fi ocupat de oameni cu pregătire superioară. În felul acesta, simplificarea aparatului de stat ar avea două rezultate prețioase: economie la cheltuieli și încadrarea administrației publice cu elemente cari să corespundă nivelului superior de pregătire intelectuală, în conformitate cu cerințele timpului.

Acestea fiind condițiunile de onestitate cari trebuie să fie puse la baza unei simplificări administrative, siliți suntem să constatăm că „legea deplinelor puteri” în cadrul căreia se urmărește rezolvarea chestiunii, nu le îndeplinește nici pe departe. Ea se ocupă adecă numai cu formalități dintre cari unele nu sunt chemate a face epurația culturală a funcționarilor. Normal era ca legea de simplificare să fie urmarea unei precise încadrări a serviciilor, încadrare efectuată

pe baza unor norme de raționalizare desăvârșită. Normalizarea trebuia să cuprindă deocamdată simplificarea birocratică a administrației și definirea legăturilor și a independenței serviciilor unei aceleiași administrații sau a două instituții diferite, pentru ca un act intrat să se rezolve cu cea mai mare grabă posibilă. În consecință, era nevoie de un mai mare grad de încredere acordat funcționarului, bazat pe o responsabilitate individuală ușor de stabilit, pentru ca să se curme acel iureș al avizelor de specialitate dela un birou la altul, operațiune care în felul cum se practică azi, înghite bani, timp și enormă energie de prisos risipită. Cum aceste elementare condiții de raționalizare nu sunt precizate în „legea deplinelor puteri“, însemnează că ne găsim în fața unei soluțiuni de simplificare administrativă care este caracterizată prin pripeala cu care s'a admis și care din punctul de vedere al civilizației administrative, nu rezolvă nimic. Iar dacă ea va da vreun rezultat financiar, acesta va fi obținut cu pocnet de biciu, mijloc care a căzut de mult în desuetudine.

Ar fi deci cazul să spunem că ne găsim și de astă dată în fața unei curiozități neînțelese, precum atâtea altele s'au înregistrat în viața noastră de stat. Și să nu uităm că aceasta e curiozitatea pe care o prezintă legea înșasă. Aplicarea ei va înmulți aceste curiozități cu siguranță, dată fiind firea noastră de a ocoli pe cât posibil și a interpreta alături de realitatea, prevederile legilor.

În această privință svonuri nici n'au întârziat a se produce. Anume se afirmă, că legea deplinelor puteri, nu privește decât: Ministerul de industrie, Ministerul de lucrări publice, Ministerul de domenii etc. și nu va fi aplicată Ministerului de finanțe, Ministerului de interne, Ministerului armatei, Ministerului instrucțiunii, etc. Dacă e așa, adevărat dacă svonul se adevărește, atunci și unicul rezultat la care se ținde prin aplicarea ei, va fi inabordabil. Primele ministere înșirate, au un personal infim față de cele din seria a doua. A conta numai dela ele, pe o reducere bugetară care să înregistreze o micșorare a cheltuelilor de personal cu opt sute de milioane de Lei, însemnează a le desființa, rezultat care este deadreptul absurd și utopic.

Adevăritarea svonului menționat ar duce deci la inoperanța legii. În felul acesta ne-am învățat într'un cerc vicios care nu oferă nici o porțiță pentru a scăpa din încurcătura în care ne găsim. De aceea înclinăm a crede, că svonul va rămânea svon și prevederile legii vor opera în toată administrația publică, cu atât mai mult cu cât la simplificare se pretează toată organizarea noastră de stat. Să ne explicăm.

Nu este admisibil ca vreunul din Ministerele noastre să nu ofere posibilități de a fi simplificat. Pentru a învedera acest lucru să trecem în revistă de-

fectele de cari suferă fiecare din ele. Iar pentru a fi mai categorici să începem chiar cu acelea despre cari svonul afirmă că sunt imune operațiunii acesteia. Astfel să luăm la întâmplare, Ministerul armatei. Înainte de a intra însă în miezul lucrurilor trebuie să ne definim oarecum calea. În această ordine de idei vom înregistra marea misiune pe care o are Ministerul armatei. El formează osatura principală pe care se sprijinește apărarea națională. Aceasta nu însemnează însă că în felul său de organizare nu se pot face simplificări. Se pot și încă foarte multe.

S'a spus în diferite rânduri că avem o inflație de grade ofițerești. Chiar în sesiunea parlamentară de curând închisă, dl Gafencu a ridicat la Senat această problemă, desigur cu delicatețea pe care o comportă. Și dacă nu vrem să ocolim adevărul trebuie să recunoaștem realitatea lucrurilor. Se înmulțesc gradele ofițerești și în special este disproporționat de mare numărul ofițerilor și al ofițerilor generali. Acest fapt rezultă din constatări zilnice și din urmărirea avansărilor periodice. De sigur că și în această privință tot războiul este de vină. El a adus condițiuni excepționale de ușoare la avansare și a contribuit ca să devină normalitate ceea ce altădată, în special înaintea războiului, era o rară excepțiune. În această postură se găsește gradul de general care nu se oferia vederii înainte de războtu, decât în rare localități.

Inflația de grade superioare ofițerești se poate urmări și la corpurile de trupă. Birouri de mică importanță cari altădată erau conduse de ofițeri inferiori, azi au conducători dintre ofițerii superiori, batalioanele și divizioanele erau comandate altă dată de maiori, actualmente nu rare sunt cazurile când ele au în frunte un colonel și a. m. d. Nu mai vorbim de lărgirea cadrelor serviciilor, de inflația corpurilor ne-combatante și asimilate, etc. etc. Așa fiind, este neîndoios că Ministerul de care ne-am ocupat poate fi simplificat cu mulți sorți de izbândă. De altfel un distins general în rezervă, dl Alevra, a demonstrat în câteva studii publicate în ziarul „Curentul“ că Ministerul armatei nu numai că are nevoie de simplificare ci se poate și raționaliza adânc, cu mulți sorți de reușită. În aceste condițiuni derogarea făcută la legile excepționale cu lefurile ofițerești, ni se pare nepotrivită, câtă vreme n'a intervenit o armonizare generală a retribuțiilor. Acesta este un punct important care conta enorm la reducerea cheltuelilor bugetare. Pentru că trebuie să se știe că felul acesta de a proceda, dând la unii ceea ce se ia dela alții este greșit, dăunător și demoralizator.

La acest capitol al Ministerului armatei, ar mai fi multe de spus în ce privește posibilitatea reducerilor bugetare. Noi însă nu mai lungim vorba, deoarece am cădea într'un cadru care n'ar mai aparține acestui studiu. De aceea vom trece la alt Mi-

nister, unde sunt de asemenea multe de simplificat și anume la Ministerul instrucțiunii. Iar pentru a ne face linia de conduită, să scoatem din discuție școala primară, pentru că e bine să se știe că ridicarea culturală a țării pe această cale se face: prin școala primară și nu prin cea secundară sau superioară. De aceea, școale primare e bine să avem cât mai multe. În consecință nu poate fi vorba de inflația școalelor primare, din rândul cărora desființând o parte, să ajungem la simplificări și economii.

Este însă evidentă inflația școalelor secundare. Despre acest lucru s'a vorbit atât de mult în ultima vreme încât ne scutește de a mai dovedi cu date afirmațiunea ce o facem. Așa stând lucrurile este posibilă o simplificare simțitoare în acest domeniu, cu multă șanșă de a avea economii financiare importante. Este cu atât mai necesară epurarea ca număr a școalelor secundare cu cât se pare că la adăpostul numărului lor mare, ne pândește un adevărat pericol social. S'a întins o mentalitate deosebită în lumea satelor, care contribuie ca lîneretul să afluieze numai spre școalele secundare, fie că are, fie că nu are susținerea materială necesară, ba ce e mai grav, nu contează nici partea spirituală, care este în primul rând chemată să caracterizeze formațiunea culturală a individului. De aici apoi înpotmolirea la jumătatea drumului efectuat cum dă Dumnezeu, sau, în cel mai bun caz, alergăm pe toate căile după bursă și slujbă. În felul acesta, natural că se prevestesc cu desăvârșire idealurile sociale ale națiunii și se produce o prăpastie despărțitoare între cei cari pleacă din sate și între cei cari rămân în ele. Astfel întârziind a pune ordine în numărul și misiunea școalelor, nu numai că ne vom simți mereu grevași financiarmente, dar vom crea categorii de paraziți și declasași cari nu vor avea nici un rol activ în viața acestui stat.

Situațiunea aceasta nu este de altfel departe. La un congres al profesorilor s'a cerut de un participant ca statul să renunțe la desființarea școalelor, pentru a avea posturi suficiente de profesori. Cererea a fost remarcată de ziare și comentată sub toate aspectele dureroase pe cari le desvăluie. Faptul este de sigur caracteristic și denotă o mentalitate care nu spune nimica bun.

Nici în ce privește școala superioară nu stăm mai bine. Lucrul este de altfel de înțeles căci școala superioară e în strânsă legătură cu cea secundară. Operând la simplificări jos, va trebui să se treacă și sus, pentru a pune în concordanță un rezultat cu celalalt.

În fine tot așa de simțite pot fi simplificările la Ministerul de finanțe. Și aici s'au creat cadre și funcțiuni cari pot să fie reduse sau concentrate. Astfel, toată organizația administrativă a țării, se pretează la o simplificare dela care nici o instituțiune nu se poate sustrage.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

Legea

pentru lichidarea datoriilor urbane și agricole din 7 Aprilie 1934.

Comentată de **Dr. Mihai Veliciu.**

(Urmare).

23. *Vânzările sau grevările imobilelor prevăzute la art. 26 se va putea face numai cu autorizația tribunalului, care va fi dată numai sub condiția ca prețul plătitibil la facerea actului să fie deus la tribunal înainte de intabularea dreptului de proprietate sau ipotecă.*

Tribunalul competent va fi tribunalul unde s'a făcut declarația de asanare. Autorizația se va da în camera de consiliu, luându-se avizul consultativ al tuturor creditorilor, cari figurează în declarația de asanare și cari se vor cita prin scrisori sau cărți poștale recomandate. Convocarea se va publica și într'un cotidian de mare tiraj din București. În cazul că creditorii reprezentând mai mult de jumătate din valoarea totală a creanțelor nu vor aproba prețul arătat în act, tribunalul va putea autoriza vânzarea numai dacă prețul reprezintă cel puțin venitul din roluri înmulțit cu 10. (Art. 27, al. 1—4).

Fără aceasta autorizație instanța de cartea funduară — repetăm — nu poate intabula dreptul de proprietate sau de ipotecă sau orice alt drept real.

Suma plătitibilă la facerea actelor va fi de pusă înainte de intabulare la tribunal, pentru a fi distribuite, după procedura de drept comun, ținându-se seamă de rangul fiecărui creditor. Creditorii chirografari vor fi satisfăcuți în proporție cu creanța fiecăruia (Art. 27, al. 5).

La distribuire — făcându-se conform dreptului comun, — vor fi citați toți creditorii din declarația de asanare și toți creditorii ipotecari și privilegiați, indiferent că sunt înserși sau nu în declarația de asanare, că sunt exceptați sau nu. La aprobarea vânzării au însă cuvântul numai creditorii din declarația de asanare.

Sumele cuvenite creditorilor cu creanțe nerecunoscute, fără titluri sau litigioase, vor fi alocate provizoriu, în cazul că instanța va aprecia seriozitatea creanței și vor fi consemnate până la obținerea titlului executoriu (Art. 27, al. 6). Tabloul de distribuție a prețului se poate face într'un termen mai scurt de 15 zile dela publicarea anunțului într'un cotidian din Capitală.

În caz de vânzare în rate, nu se va putea stipula în contract ca suma plătitibilă la redactarea actului să fie inferioară unei treimi din prețul cuvenit și termenul de plată nu poate fi mai mare de cinci ani. Ratele pot fi stipulate și la termene neperiodice și nu trebuie să fie egale, ceea ce este esențialul e că $\frac{1}{3}$ din preț să se plătească la facerea contractului, iar restul de $\frac{2}{3}$ din preț în maximum 5 ani dela data contractării vânzării.

Fiecare rată se va distribui conform celor arătate mai sus, restul de preț fiind considerat ca delegat, în mod irevocabil, tuturor creditorilor cari au figurat la prima distribuție. Creditorii

pentru restul prețului vor avea o acțiune indivizibilă contra cumpărătorului. În ce privește modalitatea de exercitare și efectele acestei acțiuni trimitem la cele arătate în punctul 19 al acestui comentariu.

Distribuirea prețului se va putea face numai după 7 Iulie 1934.

În ce privește vânzările și constituțiile de orice drepturi reale dela data depunerii proiectului de lege și până în 7 Aprilie 1934 (data promulgării legii), respective până în 7 Iulie 1934 de asemenea facem trimitere la cele arătate de noi în punctul 19 al acestui comentariu (Art. 27, al. 6—11).

Repetăm că aceasta distribuție a prețului n'are efectul unei serii făcute asupra prețului obținut printr-o vânzare silită (licitație judiciară). Deci creditorul ipotecar sau privilegiat nu este obligat să elibereze permis de radieră, nici de radieră parțială, numai dacă obține achitarea completă a creanței sale reduse prin lege și asigurată prin ipotecă (Art. 27, al. 13 din regulament).

Radierea mențiunilor din cărțile funduare va putea fi obținută de debitor cerând convocarea creditorilor cuprinși în declarația de asanare sau cari au făcut cereri pentru efectuarea mențiunilor. Creditorii vor fi citați prin scrisori recomandate și se va ordona publicarea cererii de radieră într'un cotidian de mare tiraj din Capitală. Termenul de înfățișare nu va fi mai scurt de 15 zile dela data publicării. Radierea se va ordona printr-o încheiere presidială dată în Camera de consiliu, supusă recursului la completul tribunalului în termen de 15 zile dela pronunțare sau în absența părții dela comunicare. Aceasta încheiere este executorie după respingerea recursului sau după expirarea termenului de recurs (Art. 27, al. 12—16).

În ce privește absența unuia dintre creditorii și dovada achitării creanței reduse în caz de contestare a plății de către creditor, trimitem la cele arătate în punctul 20 al comentariului.

Aceasta modalitate de radieră credem că s'a legiferat, pentru că în V.-Regat unde nu există instituția cărților funduare și unde ipotecile și radierea se constituiesc prin acte autentice la secția de notariat a tribunalului în prezența părților sau a reprezentanților lor, este nevoie de o procedură mai complicată. La noi însă unde există cărți funduare, credem că nimic nu împiedică să se poată folosi o modalitate mai ușoară a dreptului comun. Anume debitorul — credem — va putea cere radierea mențiunilor și printr-o cerere adresată direct instanței de carte funduară, atașând la cerere permise de radieră eliberate de toți creditorii trecuți în declarația de asanare sau cari au cerut facerea mențiunilor, atestând în aceste permise că creanțele lor sunt achitate. Aceasta modalitate este absolut indiscutabilă, când creditorii au și drept de ipotecă, pentru că permisele de radieră se dau pentru radierea ipotecii cu toate notațiunile, mențiunile referitoare la acea ipotecă.

24. Întreaga procedură referitoare la mențiuni, radieri, aprobare de vânzare, distribuția prețului, desbaterile, recursurile în legătură cu aceste acte, reglementate de art. 22—27 sunt scutite de orice timbre și taxe, cu excepția taxelor de legalizare a notarilor publici.

25. Mențiunile reglementate în art. 22—27 nu au efectele unei ipotece pentru că nu asigură un drept de preferință, ci lovește imobilul de o ade-vărată indisponibilitate în favoarea tuturor creditorilor intrând în prevederile legii, afectând patrimoniul debitorului în favoarea creditorilor.

Procedura în practică se va dovedi foarte greoaie pentru a putea vinde sau greva imobilul cu asemenea mențiuni. Credem că atât timp cât vor exista mențiunile fie dela notarul comunal, fie în c. f. debitorul nu va putea vinde și numai o parte din imobilele sale și mai ales nu le va putea ipoteca, decât în ipoteza că în prealabil va achita toate datorile obținând radierea mențiunilor fie prin procedura reglementată prin art. 24 și 27 ultimele patru alineate din lege, fie conform procedurii de drept comun.

În tot cazul recomandăm ca la orice înstrăinare: vânzare sau grevare, la debitorii agricoli cu proprietăți sub 20 jugăre, neobligați la facerea declarațiilor, vânzătorul sau creditorul să ceară un certificat dela notarul situațiunii imobilului, pentru a se convinge că nu există nici o mențiune, iar la debitorii urbani ori agricoli cu proprietăți urbane, sau cu proprietăți agricole în întindere de peste 20 jugăre să se verifice minuțios foile funduare.

26. Creditorii chirografari ai debitorilor intrând în prevederile acestei legi, cu creanțe născute posterior datei depunerii legii în Parlament nu vor putea exercita drepturile lor asupra sumelor rezultate din vânzarea sau constituirea drepturilor reale asupra imobilelor ale debitorului la care s'au făcut mențiuni conform art. 22 și 26, decât numai după îndeplinirea tuturor creditorilor anteriori datei depunerii legii în Parlament.

Antidatarea se va putea dovedi de orice parte interesată prin orice mijloc de probă (Art. 28).

În ce privește creditorii și drepturile reale câștigate până la 7 Aprilie 1934 (promulgarea și publicarea legii), credem că dispoziția aceasta este neconstituțională.

27. Debitorii agricoli cari ar avea și imobile urbane, nu vor putea închiria aceste imobile decât pe termen de cel mult 3 ani și nu vor putea cesiona sau încasa anticipat chiria pe mai mult de un an, sub sancțiunea inopozibilității față de creditorii de sub prevederile cap. I și II. Debitorii agricoli, nu vor putea, sub această sancțiune, cesiona sau încasa anticipat arenda, pe termen mai mult de un an, și nici constitui gajuri pe recoltele lor pe termen mai mult de un an (Art. 29.)

CAPITOLUL II.

Reglementarea datoriilor urbane.

28. Debitori urbani sunt cetățenii români persoane fizice, persoane juridice de drept privat, cari n'au scop lucrativ și fundațiunile de orice fel, proprietari chiar și extratabulari de imobile urbane dela 18 Decembrie 1931 și până azi, susceptibile de impozitul pe clădiri, cari nu sunt considerați de debitori agricoli (art. 30 A. a. b.) având să îndeplinească una din două condițiuni:

a) Veniturile lor brute imobiliare, după martricolele fiscale, să nu întrecă cifra de Lei 60.000 pentru București, Lei 48.000 pentru Municipii și Lei 24.000 pentru celelalte comune urbane; sau

b) ca veniturile lor personale imobiliare să reprezinte cel puțin 30% din cuantumul total al veniturilor elementare, ce au servit la calcularea impozitului lor global pe anul 1933. (Din acest cuantum total se va scădea venitul locuinței personale a debitorului precum și o sumă de Lei 80.000 din totalul veniturilor sale provenite din lefuri, pensii, indemnizații de orice fel și profesii libere) (Art. 30 B. a. b.).

Imobile susceptibile de impozitul pe clădiri sunt cele cuprinse în art. 13 din Legea contribuțiilor directe și anume proprietățile clădite și cele asimilate cari nu sunt prevăzute în categoria imobilelor agricole. Sunt asimilate clădirilor: terenurile virane din orașe, terenurile necultivate, afectate unei întreprinderi comerciale sau industriale, locuri de petrecere sau pentru publicitate industrială sau comercială, indiferent că sunt situate în orașe sau comune rurale și instalațiuni pe bacuri.

Dor beneficia de lege chiar și debitorii a căror imobile sunt scutite de impunere, în acest caz se va lua în considerare ca venit brut valoarea locativă, pentru a putea stabili îndeplinirea condițiilor din art. 30, litera B.

Este indiferentă așezarea imobilului, deci sunt considerați ca debitori urbani și proprietarii de imobile susceptibile de impozitul pe clădiri, situate în comune rurale. În acest sens s'a dat lămuriri cu ocazia discuțiilor parlamentare, ceea ce nu este contrară spiritului legii.

Dispoziția din regulament, că debitorul care are mai multe imobile urbane situate în mai multe comune poate invoca beneficiile acestui text dacă totalul venitului este de maximum Lei 60.000, este conformă cu textul legii numai pentru debitorii cari au imobile și în București. Debitorii cari au cel puțin un imobil într'un municipiu, fără a avea imobil și în Capitală, maximumul venitului poate fi Lei 48.000, chiar dacă imobilele sunt situate numai în comune, iar pentru debitorii cari au imobile situate numai în comune urbane cari nu sunt municipii, chiar în mai multe comune, venitul maxim din clădiri poate fi Lei 24.000. Deci dispoziția aceasta a regulamentului fiind contrară legii pentru debitorii cu proprietăți supuse impozitului pe clădiri și cari n'au asemenea proprietăți în București, nu se va ține seamă de ea.

29. În ce privește datoriile cari intră în prevederile acestui capitol, precum și în ce privește dispoziția din art. 31 al regulamentului referitor la cheltueli, trimitem la cele arătate în principiile generale capitolul III, punct 3.

30. Cuantumul datoriilor supuse capitolului II, este cel existent la 7 Aprilie 1934 inclusiv dobânzile contractuale sau legale până la această dată, calculele cu respectarea legii contra cametei (Art. 32).

În privința calculării dobânzii facem trimitere la anexa dela sfârșitul lucrării.

31. Datoria stabilită conform art. 32 se reduce cu 20%. Datoria astfel redusă se va plăti în 10 ani în 20 rate semestrale la 15 Mai și 15 Noembrie a fiecărui an, prima rată fiind scadentă la 15 Noembrie 1934 cu o dobândă de 6%.

Ratele semestrale, capital și dobânzi inclusive sunt conforme tabelelor de amortisment (Art. 33).

Debitorul care va plăti cel puțin o rată întregă anticipat va beneficia de o reducere de 8% pe an, calculată din ziua plății până la scadența respectivă. Nu se va putea plăti anticipat o rată decât dacă toate ratele scadente înaintea ei au fost integral achitate (Art. 34).

Debitorii din art. 30 vor putea să achite și numai o creanță în decurs de 2 ani, adică până la 7 Aprilie 1936 cel mai târziu, cu o reducere de 35% din cuantumul neredus stabilit conform art. 32 per 7 Aprilie 1934, având:

a) să plătească până la 7 Aprilie 1935 cel mai târziu, cel puțin 32% din cuantumul neredus al creanței plus dobânda de 6% aferentă cotei plătite, calculat dela data de 7 Aprilie 1934 și până în ziua plății, plătiind în tot cazul la 15 Noembrie 1934 cel puțin prima rată fixate de lege, și

b) să plătească până la 7 Aprilie 1936 cel mai târziu restul din datoria rămasă de plată la completarea procentului de 65% din cuantumul creanței nereduse plus dobânda aferentă acestui rest de 6% până în ziua plății.

Debitorul din art. 30 va avea o reducere de 30% și numai pentru o creanță, dacă o plătește în 5 ani, până la 7 Aprilie 1939 cel mai târziu, dacă va plăti până cel mai târziu la data de 7 Aprilie a fiecărui an, o cotă de cel puțin 14% din cuantumul neredus al creanței, stabilit conform art. 32 plus dobânda de 6% aferentă fiecărei cote plătite dela 7 Aprilie 1934 și până în ziua efectuării plății. La 15 Noembrie 1934 vor plăti cel puțin prima rată fixată de lege. Debitorii cari vor să se prevaleze de aceste reduceri de 35% sau 30% nu mai pot invoca în acelaș timp reducerea acordată prin art. 34 (Art. 35).

Reducerea generală a capitalului fiind de 20%, celelalte reduceri de 30 și 35% constituind prime de încurajare pentru ca debitorul să plătească datoria în termen mai scurt, dobânda de 6% ce curge dela 7 Aprilie 1934 se va plăti după capitalul redus cu 20% până la data când debitorul plătește ratele prevăzute de art. 35 în vederea achitării datoriei în 2 sau 5 ani.

Debitorul care s'a obligat să plătească datoria în 2 sau 5 ani, dacă n'a plătit integral și la scadență ratele fixate de art. 35, credem că nu a decăzut din beneficiul termenului de 10 ani, plătind cel puțin ratele și la termenele prevăzute de art. 33.

Acești debitori beneficiază de favorurile acordate de lege, pentru datorităle contractate înainte de 18 Decembrie 1931, numai dacă vor înainta declarații până la 7 Mai 1934 cel mai târziu, în forma și la instanța arătată pentru debitorii agricoli proprietari de peste 20 Jug. (art. 36, 8 și 9).

(Va urma).

Dela „Solidaritatea“.

Către băncile noastre.

În vederea aplicării art. 52 alineat prim din legea pentru lichidarea datoritălor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934, recomandăm băncilor noastre următoarele modele pentru încheierea de aranjamente amabile cu deponenții și toți ceilalți creditori ai băncii, pentru stabilirea modalității restituirii depunerilor.

Atragem atențiunea băncilor că nimic nu împiedică, ca o bancă să se folosească de ambele modalități prevăzute de art. 52, anume și de a doua: stabilirea capacității de plată de comisiunea de arbitraj, — dacă nu reușește prima: aranjamentul amiabil. Bineînțeles se poate recurge la modalitatea a doua: stabilirea capacității de plată de comisiunea instituită de Tribunal, — și fără să se încerce aranjamentul amiabil. Ceeace este esențial e că până la 7 Octombrie 1934 cel mai târziu banca să aibe o situație clară și precisă în ce privește creditorii ei.

Iată modelul de aranjament amiabil:

....., institut de credit și de economii,
cu sediul în .....

Nr. ....|1934.

Către onorații noștri deponenți.

Articolul 52 al Legii pentru lichidarea datoritălor agricole și urbane autorizează institutele de bani, să încheie cu creditorii lor, pe cale amiabilă, aranjamente de plată, cu privire la replătirea datoritălor, ce au către aceștia și să repartizeze pierderile, ce rezultă pentru ele din aplicarea legii, asupra creditorilor și asupra patrimoniului lor propriu.

Pierderea importantă, ce suferă institutul nostru în urma aplicării Legii pentru lichidarea datoritălor agricole și urbane, ne silește, spre pă-

rerea noastră de rău, să facem uz de dispozițiile art. 52 din lege, și să repartizăm o parte a pagubei, asupra creditorilor noștri deponenți, etc.

Pierderile institutului nostru la un plasament de Lei ..... (.....) face Lei ..... milioane (..... milioane). Din această pierdere institutul nostru acopere suma de Lei ..... prin rezervele sale (eventual și prin reducerea capitalului societar), ce prin o gospodărie cinstită și bună a adunat în curs de ..... ani.

Reducerea, ce cerem să ne aprobe creditorii din creanțele lor față de noi, este de .....% a capitalului în ființă la 7 Aprilie 1934 și privește numai creanțele lor respective datorităle noastre dinainte de 18 Dec. 1931.

Restul depunerii rămasă după reducerea celor .....% institutul nostru își ia angajamentul să-l replătească creditorilor săi în interval de ..... ani în rate lunare (sau semestriale) și cu o dobândă de .....% pe an, (sau fără dobândă), care în caz că nu se ridică se va adăuga semestrial (la jumătate an) la capital.

Cota lunară (sau semestrială) de plată din partea institutului se va stabili de Consiliul de administrație tot la jumătate de an.

Vă trimitem anexat o declarație, prin care urmează să renunțați la .....% din depunere, care declarație Vă rugăm să o semnați fie la sediul nostru, unde se află depunerea în fața a doi martori, fie la primăria comunală, fie la un notar public.

Declarația aceasta Vă rugăm să o trimiteți pe adresa institutului în termen de 10 zile.

Nu ne îndoim, că ne veți da tot concursul D-voastră, pentru a putea aplica Legea pentru lichidarea datoritălor agricole și urbane și pentru a salva institutul „.....”, de care regiunea noastră are încă lipsă și în viitor.

Cu toată stima:

1. anexă.

În conformitate cu art. 75 din legea lichidării datoritălor agricole și urbane scutită de timbru.

Declarațiune.

Subsemnat ..... dom. ....
..... (jud. ....) str. ....
No. .... proprietar ..... livretului de depunere No. ....
cartea ..... pag. .... despre Lei .....
emis înainte de 18 Decembrie 1931 de .....
institut de credit și de economii ....., re-
ferindu-mă la adresa numelui institut cu No. ....
din ..... 1934, declar prin
aceasta, că în conformitate cu art. 52 din legea

lichidării datoriilor agricole și urbane dela 7 Aprilie 1934, am convenit cu debitoarea mea ....., institut de credit și de economii ....., să mi se reducă cu data de 7 Aprilie 1934, creanța de mai sus cu .....% (.....%). Creanța mea astfel redusă este a mi se replăti de ..... institut de credit și de economii în termen de ..... ani, în rate lunare (sau semestriale) cu o dobândă anuală de 1 (unu) %, (sau fără dobândă).

Cota lunară sau semestrială de plată se va stabili de Consiliul de administrație al institutului ..... tot la șase luni. În tot cazul însă întreaga mea creanță redusă în urma acestei convenții este scadentă la expirarea pășuirii de ..... ani.

Drept, ce am încheiat prezenta declarație semnând-o după cetire și explicare în fața martorilor.

Data, ...

Martori: {

„PORUMBĂCEANA“

Casă de economii, soc pe acții în Porumbacul de jos.

Convocare.

Domnii acționari ai cassei de economii „Porumbăceana“ societate pe acții, în temeiul §-ului 16 din statute, sunt convocați în

Adunare generală extraordinară,

pentru ziua de 15 August 1934, ora 3 d. m., în localul băncii, spre a delibera și a hotărî asupra următoarei:

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale extraordinare;
2. Imputernicirea Consiliului de Administrație ca să uzese de toate alternativele din art. 52 și următorii ale legii pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934;
3. Eventuale propuneri în conformitate cu statutele.

Dacă în ziua de 15 August 1934 nu se întrunește numărul de acționari prevăzut de statute, adunarea generală extraordinară se amână și se convoacă prin prezenta, în conformitate cu art. 23 din statute, pe ziua de 25 August 1934, la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi, când va lucra oricare va fi numărul acționarilor prezenți sau reprezentați.

Domnii acționari, cari voese a participa la adunarea generală extraordinară, în persoană sau prin plenipotențiați, în sensul §-lui 17 din statute, sunt rugați a-și depune acțiunile, eventual dovezile de plenipotență, cel puțin cu o zi înainte de adunare la casa societății.

Acțiunile se pot depune și la Institutele „Albina“ Sibiu, „Furnica“ Făgăraș până inclusiv 12 August, iar reversele sunt a se înainta până la 14 August 1934.

Porumbacul de jos, la 29 Iulie 1934.

Consiliul de administrație.

Banca „AMERICANA“, soc. pe acțiuni, SIBIU.

Convocare.

Domnii acționari ai băncii „Americana“, societate pe acțiuni Sibiu, sunt invitați în virtutea §-ului 15 din statutele societății la

Adunarea generală extraordinară,

care se va ține în Sibiu, Luni, 20 August 1934, la ora 11 a. m., în localul Băncii cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raport asupra situației băncii și propuneri în legătură cu aplicarea Legii pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane.

Domnii acționari cari doresc să participe la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, în conformitate cu §-ul 18 din statutele societății, trebuie să depună acțiunile și plenipotențele cel mult până Vineri, 17 August a. c., la orele 12 a. m., la casșieria băncii.

Pentru cazul când adunarea convocată mai sus nu ar întruni numărul de acționari prevăzut de §-ul 20 din Statute, convocăm de pe acum cu aceeași ordine de zi o altă adunare generală, care se va ține în ziua de Marți, 28 August a. c., la ora 11 a. m., când se va lua hotărârile valide, oricare ar fi numărul acționarilor prezenți sau plenipotențiați.

Sibiu, la 4 August 1934.

Consiliul de administrație.

A apărut:

Legea și Regulamentul

pentru

Lichidarea datoriilor agricole și urbane

în lumina

Dreptului comun din Transilvania

Comentată de: **Dr. Mihai Veliciu,**

Directorul contenciosului Băncii „Albina“ Sibiu.

Prețul Lei 100.—

Se poate comanda la: **Tipografia „DACIA TRAIANĂ“**, Sibiu, sau la **„SOLIDARITATEA“**, Sibiu, Str. Disarion Roman Nr. 1—3, contra ramburs sau trimițând anticipativ costul broșurii de **Lei 100.—**, plus speșele de port de **Lei 10.—**

„IZVORUL”, inst. de credit și economii s. p. a., Alba-Iulia.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Izvorul” s. p. a., Alba-Iulia, se convoacă prin aceasta în

a XXIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține *Sâmbătă, în 11 August 1934, orele 10 a. m.*, în Alba-Iulia în localul băncii.

În caz că la această adunare nu s'ar prezenta numărul acționarilor cerut de statute, prin aceasta se convoacă adunarea generală în sensul art. 18 din statute, pe ziua de 18 August 1934, orele 10 a. m., cu următoarea

Ordine de zi:

1. *Constituirea adunării generale și dispoziții pentru verificarea procesului verbal;*
2. *Raportul Consiliului de administrație și al Comitetului de censored pe anul de gestiune expirat;*
3. *Statorirea Bilanțului, a contului Pierdere și Profit, descărcarea Consiliului de administrație și a Comitetului de censored pentru gestiunea anului 1933;*
4. *Alegerea alor 4 membri în Consiliul de administrație;*
5. *Hofărâre asupra menținerii sau sistării sucursalelor: Ighiu, Teiuș și Vințul de jos;*
6. *Raport asupra situației institutului și propunerea măsurilor de luat, în legătură cu aplicarea Legii pentru lichidarea datorităilor agricole și urbane;*
7. *Eventuale propuneri.*

Alba-Iulia, la 26 Iulie 1934.

Consiliul de administrație.

Activ.		Bilanț general la 31 Decembrie 1933.		Pasiv.	
	Lei	h.		Lei	h.
Cassa	32.422	—	Capital	5.000.000	—
Cambii scontate	60.747.069	—	Depuneri spre fructificare	23.071.839	—
Cred. pt. mica industrie	644.500	61.391.569	Depozite	244.106	—
Conturi curente debitoare	15.847.653	—	Conturi curente creditoare	13.685.943	—
Efecte publice și div. acțiuni	3.223.160	—	Efecte preluate de stat	20.787.500	—
Diverse participațiuni	263.594	—	Reescont	23.352.825	—
Imobile	3.645.247	—	Soc. Naț. de Cred. Ind.	644.500	23.997.325
Mobilier	392.531	—			
Diversi debitori	77.660	—			
Pierdere	1.912.877	—			
	86.786.713	—		86.786.713	—
<i>Conturi de ordine:</i>			<i>Conturi de ordine:</i>		
Efecte, cauțiuni și garanții	4.491.210	—	Diverse efecte cauțiuni și garanții	4.491.210	—
	91.277.923	—		91.277.923	—
Debit.		Pierdere și Profit.		Credit.	
	Lei	h.		Lei	h.
Dobânzi după reescont	159.524	—	Dobânzi încasate	397.353	—
Spese generale: Salare, spese de adm. porto, registre, etc.	352.745	—	Provizii	56.288	—
Impozite	2.150	—	Chirie	107.400	561.041
Pierdere per 1931	1.959.499	—	Pierdere	1.912.877	—
	2.473.918	—		2.473.918	—

ss. Dr. Candin Pop, director executiv.

Alba-Iulia, la 31 Decembrie 1933.

Pentru contabilitate:
ss. Andreiu Schemmel, proc., cont. autorizat.

Consiliul de administrație:

ss. Dr. Ioan Pop, președ. ss. Ioan Rebegea, expert contabil. ss. Francisc Boțian, vice-președ. ss. Alexandru Baba.
ss. Dr. Florian Medrea. ss. Dr. Ioan Rece. ss. Antoniu Pop. ss. Ioan Medrea. ss. Amos Frâncu. ss. Avram Băcăințan.

Verificat și găsit în conformitate cu registrele societății. Alba-Iulia la 26 Iulie 1934.

Comitetul de censored:

ss. Dr. Ioan Marciac. ss. Dr. Nicolae Marcu, expert contabil. ss. Anghel Bena.
ss. Nicolae Muntean. ss. Ioan Handa. ss. Dr. Nicolae Todoran.